

til deres Ideer. Affkurat paa denne Maade gif det i 1849, jeg vil ikke sige med de Herrer ved Binduerne, men med deres Meningsfæller. De arbejdede Ideen om den konstitutionelle Forfatning ind i Befolkningen, og saa kom Magten ganske naturlig til at tilfælde dem, som havde arbejdet den ind i Theorien, forinden den skulde udføres i Praxis. Det forekommer mig, som sagt, at derigennem maa Magtstillingen kunne erobres, og jeg tilstaar, at hvor der er Spørgsmaal om at gjøre Noget for Smaaafolk, er jeg nok saa vidt gaaende som de Herrer, der talde sig radikale. (Berg: Hvem er det?) — Jeg har hørt det ærede Medlem, om end ikke kalde sig selv radikal, saa dog sige, at det var ham bekendt, at han er bleven kaldt saaledes. — Lad os tage Hederne og Havet ganske anderledes i Beslag for at faae Indtægtskilderne til at flyde rigeligere for Folket, saa bliver der Noget at bruge Penge til. Jeg veed ikke, om det ogsaa var det, som det ærede Medlem fra Lemvig (Aberg) mente. Jeg tror det, og jeg er i alt Fald enig i hans Betragtning om Jernbaneanlæg. Men ser jeg nu i dette Stykke paa Ministeriet, har jeg ikke synderligt Haab om, at det vil gaa i den af mig antydede Retning (Stemmer: Hør!) Ja, jeg har i Grunden slet ikke noget Haab. (Aaber: Og saa støtter De dette Ministerium!) Nei, denne Støtte er kun tilstede i det ærede Medlems Fantasi, men er der isørigt Nogen, der har ydet Ministeriet sin Støtte og hjulpet til, at Ministeriet nu hænger i Statsraadsalen, tror jeg rigtignok, at det er det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Aaber) og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det Spørgsmaal skal jeg imidlertid lade ligge; min Bemærkning er kun Svar paa en Afbrydelse. — Naturligvis er jeg ikke tilfreds med den Maade, hvorpaa Pengene ifølge Finanslovsforslaget komme ind, men dog vil jeg sige, at kunde de indirekte Afgifter anvendes paa den Maade, jeg har antydet til Bedste for Smaaafolk, vilde det bøde meget paa den Maade, hvorpaa Pengene nu komme ind; thi det vilde være at hjælpe Smaaafolk paa en meget fyldig Maade. Der er flere Gange blandt disse Afgifter nævnet Stempelafgiften, og jeg er ogsaa enig i at anse denne Afgift som en af de mest uheldige, idet baade Smaaafolk og Andre i mange Tilfælde ikke selv raade over, hvorvidt de ville betale den Slags Afgifter eller ikke. Jeg behøver vel ikke at tilføje, at det er hverken af Hensyn til Valg eller Ikke-Valg, at jeg udtaler mig om disse sociale

Spørgsmaal, thi min Kjærlighed til dem er jo hverken fra i Saar eller i Dag.

Jeg skal derefter med nogle Ord vende mig til Kultusministeriets Budget; hvad jeg hidtil har sagt vedrører jo nærmest Finans- og Indenrigsministeriet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) sagde, at vi havde her ligget i et Slags fjendtligt Forhold til Universitetet, men det er mig ikke bekendt, at dette har været Tilfældet; jeg synes tværtimod, at vi have været overmaade velvillige mod Universitetet. Det er mig vel bekendt, at vi ere blevene, om ikke sværte, saa dog omtalte som dem, der vilde Universitetet til Livs, men det har aldrig været Tilfældet i al den Tid, jeg har været Medlem af Folkethinget, og heller ikke før den Tid. Vi kjende jo dog Alle lidt til den Sag og vide altsaa, med hvilken Nedebonhed og Smødekommen vi f. Ex. ifjor bevilgede en ny Docentpost i romansk Sprog, skjøndt jeg for mit Vedkommende havde tvivlet om, hvorvidt det var rigtigt at gjøre det. Og med hvilken Nedebonhed gave vi ikke ifjor Penge til Docenter i Kunst? Vi ere jo endvidere i Færd med at oprette et helt nyt lille Universitet paa Universitetets Budget 7 A.: Til videnskabelige Formaaals Fremme, og der synes næsten at dæmre et lille Fakultet for Planteskiologi, idet man synes at ville samle ved Universitetet de Forsøg, det har været paatænkt at foretage, dels paa Sjælland, dels arbejsteds. Jeg skal dog ikke i dette Dieblit udtale mig enten for eller imod denne Tanke, og jeg har i det Hele kun udtalt mig om disse Enkeltheder for at vise, at vi ingenstunde have stillet os i noget fjendtligt Forhold til Universitetet eller Dannelsen overhovedet. Naar det ærede Medlem udtalte, at han kunde ønske, at der maatte komme en sand Fredens og Forsoningens Era nu, da Universitetet kunde fejre sin 400 Aars Føst, saa kan han sagtens udtale det; thi han og hans Venner have faaet alle deres Onsker med Hensyn til Universitetet opfyldte, medens vi slet ikke have faaet Noget. Ikke en Gang Gramenskommisioner have vi kunnet faae, skjøndt man fra flere Sider har været enig om deres Nytte, skjøndt blandt Andre saa talentfuld en Mand som Biskop Monrad har anset dem for nyttige; ikke en Gang disse Kommisioner have vi kunnet faae, skjøndt Pengene ere bevilgede dertil. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at man paa vor Side kunde være villig til at bevilge endnu større Summer til Universitetetsføst, end der forlanges, naar vi til Gjen-